

En aften med Pete Seeger:

Han har et budskab - det går stadig under huden

AF FRED JACOBSEN

En eller anden musikekspert — navnet er væk — har en gang skrevet om Pete Seeger, at han bedre end nogen anden forstår at formidle en sang. Som ingen anden, skriver denne ekspert, er Pete Seeger i stand til at glemme sin ophøjede position på en scene, og han kan få folk til at leve med i det, der sker.

Medlemmerne af Skibslaget Sebbe Als i Augustenborg — og nogle andre, der var med til at opleve Pete Seeger på Augustenborg Slotshotel — vil i dag nok sige, at eksperten har ramt mægtig godt i sin karakteristik. Det var faktisk tre-fire aftentimer, som kun meget langsomt lader sig fortrænge af deltagerenes bevidsthed.

Oplevelse uden at skulle dele

Med til at gøre oplevelsen stærk var vel også, at det ikke var nogen offentlig koncert, Pete Seeger gav. Det var en syngsammen-aften for skibslagets medlemmer, deres pårørende og nogle få andre. Og alle følte, at det var *dem* Pete Seeger sang for — det var ikke en skare på hundrede, måske tusinde andre, oplevelsen skulle deles med.

Baggrunden for den amerikanske berømtheds næsten ugelange ophold i Augustenborg ligger så langt tilbage som 1973. Hjemme i USA, i Beacon ved Hudsonfloden ikke langt fra New York, læste han i et tidsskrift om Skibslaget Sebbe Als, som efter gammel »opskrift« havde bygget et vikingskib. Han blev meget interesseret, skrev til lagets formand, Carl Otto Larsen, og bad alsingerne om at komme til USA til 200 års uafhængigheds-festen i 1976.

Skibslaget fik skrabt penge sammen til turen, og besøget hos Pete Seeger resulterede så i, at skibslaget inviterede ham til Augustenborg. Først nu — efter endt koncert-turné i Finland — kunne det lade sig gøre.

Interessen for vikingskibet fra Als var ikke tilfældig: Pete Seeger er selv sejlsportsmand — dog ikke i traditionel forstand. På samme måde, som han synger og laver sange for at formidle sit budskab, sejler han for sit budskab. Skibet Cleawater er en altid nærværende protest mod Hudson-flodens forurening.

For selv om en Pete Seeger, årgang 1919 og en af folkemusikkens koryfæer, bestemt ikke har glemt budskabet i sange som *We shall overcome* og *Where have all the flowers gone*, som har gjort ham verdensberømt, så er det naturens tiltagende forurening, han nu prøver at få folk til at bekæmpe. Og det går »under huden« at lytte til hans bløde og varme stemme

Han sejler nu, som en af de begejstrede deltagere sagde i takkeord til Pete Seeger, i spidsen for en bevægelse — lige som han i 50'erne og 60'erne med sin musik — åndeligt og fysisk — marcherede i spidsen for de mennesker i USA, som blandt meget andet ikke ville finde sig i den sorte befolknings manglende borgerrettigheder.

— Vi har tidligere marcheret mod atombomber. Vi gør det også i dag, og nu som før er det med de samme melodier i hovedet. Det er storslået endelig at møde den person, der har lavet disse melodier, sagde han.

Og faktisk er det denne Pete Seeger, der har skrevet *We shall overcome*, som de fleste nok sætter i forbindelse med Martin Luther Kings fredelige kamp mod racismen i 60'ernes USA. Det er denne Pete Seeger, som har skrevet *Where have all the flowers gone*. Og han synger... her og nu... i Augustenborg!

Møde med Alex efter 17 år

Skibslagets formand, herreekviperingshandler Carl Otto Lar-

sen, havde nogle dage før sagt, at der ville være nogle overraskelser denne aften. En af overraskelserne var mødet mellem skotske Alex Campbell og Pete Seeger — hver især enere på deres områder. Det viste sig, at det var 17 år siden, de havde set hinanden: Sidst, de spillede sammen, var ved en koncert i London i 1964, fortalte Alex Campbell, som bidrog til aftenens underholdning med nogle af sine kendte numre.

Jo, skibslaget havde gjort meget ud af mødet med Pete Seeger. Han fik et flot farve-foto af Sebbe Als med besætningens autografer bagpå, et stykke eg fra den rigtige vikingetid — et træstykke, som Sebbe Als havde fået med hjem fra et togt til Hedeby ved Slesvig — en islæn-

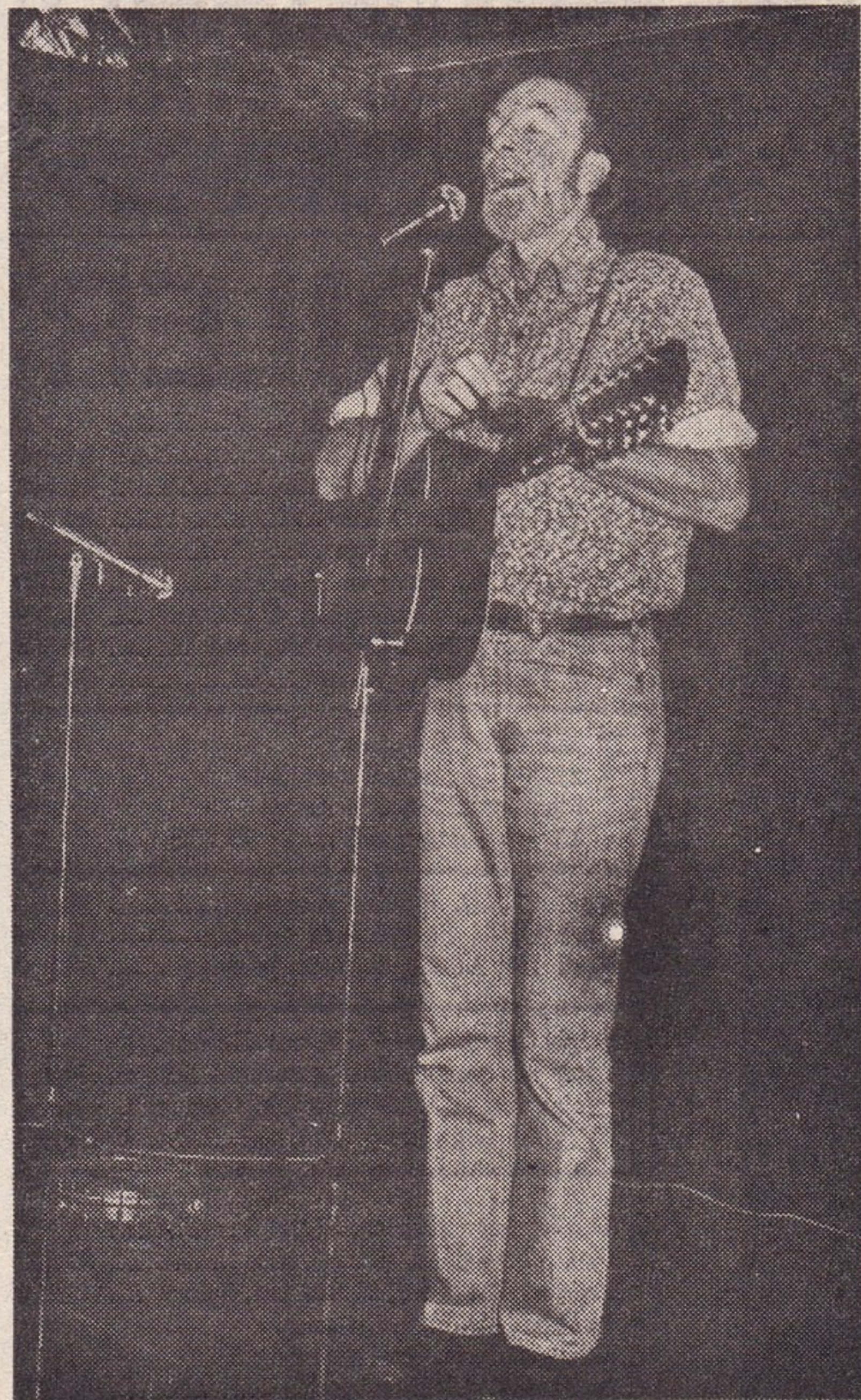
der-sweater til sig selv og sin hustru og sidst, men ikke mindst: En højskolesangbog!

Det var en international sang-aften. Pete Seeger tog os med til Kina, Nicaragua og Rusland — og den danske sangskat kom heller ikke for kort: Birgitte Frieboe sang *I skovens dybe stille ro* — akkompagneret af Pete Seeger på blokfløjte.

Til Tønder?

Hvem ved — måske kommer Pete Seeger tilbage til landsdelen, inden der er gået et år. I et hjørne på hotellet — sammen med Alex Campbell — sad Carsten Panduro fra Tønder Jazz og Folkfestivals komité.

Han førte en længere samtale med Pete Seeger...

Pete Seeger forstår bedre end nogen anden at formidle en sang.